

Kapitel 2. Retsvirkninger.

§ 10.

Ved adoptionen får adoptivbarnet adoptantens slægtsnavn, medmindre det under særlige omstændigheder i bevillingen bestemmes, at det skal beholde sit eget navn eller bære begge navne i forening.

§ 11.

Ved adoptionen går forældremyndigheden og værgemålet over til adoptanten.

§ 12.

Adoptanten er forpligtet til at forsørge adoptivbarnet som sit eget barn og har ikke krav på at få bidrag dertil af de virkelige forældre.

§ 13.

Stk. 1. Adoptivbarnet og dets livsarvinger arver og arves af adoptanten og dennes slægt, som om det var adoptantens eget barn.

Stk. 2. Ved adoptionen bortfalder det arveretlige forhold mellem adoptivbarnet og dets virkelige slægt.

§ 14.

Adoption giver ikke successionsret til len, stamhuse eller andre fideikommissar, medmindre dette særlig er hjemlet.

§ 15.

Stk. 1. Iøvrigt får adoptivbarnet i forhold til adoptanten retsstilling som dennes ægte barn.

Stk. 2. Såfremt en ægtefælle adopterer sin ægtefælles barn eller adoptivbarn, får barnet i forhold til ægtefællerne samme retsstilling, som om det var deres fælles barn.

Kapitel 3. Ophævelse.

§ 16.

Stk. 1. Adoptivforholdet kan på begæring ophæves af justitsministeriet, når adoptanten og adoptivbarnet er enige derom. Er nogen af parterne umyndiggjort, må tillige værgerne give sit samtykke. Er barnet mindreårigt, kan ophævelse efter denne bestemmelse ikke finde sted.

Stk. 2. Når adoptivforældrene er døde, kan justitsministeriet på begæring af forældrene ophæve adoptivforholdet, såfremt det må anses for bedst stemmende med barnets tarv.

§ 17.

Stk. 1. Adoptivforholdet bliver efter påstand at ophæve ved dom, såfremt adoptivbarnet viser sig at lide af åndssvaghed eller sindssygdом i en sådan grad, at det ville være åbenbart ubilligt at forlange forholdet opretholdt, og lidelsen hidrører fra tiden før adoptionen, uden at adoptanten var bekendt dermed.

Stk. 2. Sag herom må anlægges inden 5 år fra adoptionsbevillingens dato.

Stk. 3. Sagen anlægges af adoptanten eller, hvis han er sindssyg eller åndssvag, af hans værge.

§ 18.

Stk. 1. Adoptivforholdet bliver efter påstand at ophæve ved dom, såfremt adoptanten har forset sig groft mod barnet eller i væsentlig grad forsømmer de ham i følge adoptionen påhvilende forpligtelser, eller såfremt ophævelse iøvrigt skønnes at være af væsentlig betydning for adoptivbarnet.

Stk. 2. Sagen om ophævelse anlægges af adoptivbarnet, eller hvis det er umyndigt, sindssygt eller åndssvagt, enten af dets værge eller af dets virkelige fader eller moder eller af det offentlige.

§ 19.

Stk. 1. Adoptivforholdet bliver efter påstand at ophæve ved dom, såfremt adoptivbarnet har forset sig groft mod adoptanten eller det iøvrigt på grund af groft lastværdigt forhold hos adoptivbarnet ville være åbenbart ubilligt at forlange adoptivforholdet opretholdt.

Stk. 2. Sagen anlægges af adoptanten eller, hvis han er sindssyg eller åndssvag, af hans værge.

§ 20.

Stk. 1. Hvis ægtefæller har fælles adoptivbarn, kan adoptivforholdet kun ophæves overfor dem begge.

Stk. 2. Ophævelse ifølge §§ 17 og 19 kan kun ske efter påstand af begge ægtefæller, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Stk. 3. I de i §§ 18 og 19 omtalte tilfælde kan ophævelse ske, selv om de der nævnte forhold kun gælder den ene af adoptanterne.